

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3110/2019. (V. 17.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Győri Törvényszék 2.Pf.20.314/2018/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett – alkotmányjogi panaszában a Győri Törvényszék 2.Pf.20.314/2018/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól a Győri Járásbíróság P.23.122/2016/93. számú ítéletére kiterjedő hatállyal az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése; XV. cikk (1) bekezdése; XV. cikk (2) bekezdése; XV. cikk (3) bekezdése; XXIV. cikk (1) bekezdése; XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az ügyben előterjesztett beadványok és a bíróságok által hozott határozatok alapján az alábbiakban összegezhető.
- [3] Az indítványozó és volt élettársa között a jelen eljárás tárgyát képező polgári eljárást megelőzően több eljárás volt folyamatban.
- [4] 1.2. Az első fokon eljáró Győri Járásbíróság P.23.122/2016/93. számú ítéletével a peres felek élettársi kapcsolatából 2011. december 7. napján született gyermek feletti szülői felügyeleti jog gyakorlására a felperes anyát jogosította fel. Az alperest (az indítványozót) kötelezte gyermektartásdíj fizetésére. Szabályozta továbbá az indítványozó és a gyermek közötti kapcsolattartást is. Az elsőfokú bíróság a viszontkeresetet elutasította.
- [5] A szülői felügyeleti jogot érintően előterjesztett kereset megalapozottsága, a viszontkereset alaptalansága tekintetében a felek személyes előadását, a meghallgatott tanúk vallomását, a perben elrendelt szakértői bizonyítás eredményeként készült szakértői vélemények megállapításait alapul véve az elsőfokú bíróság megítélése szerint a szakvélemények alapján megállapítható volt, hogy az érettebb gondolkodás és személyiség miatt az anya nevelési készsége jobb, alkalmasabbnak tűnik arra, hogy gyermekét háztartásában egyedül, önállóan nevelje hosszú távon. Az anyánál történő elhelyezés jobban szolgálja a gyermek érdekeit.
- [6] Az indítványozó azon hivatkozásai kapcsán, miszerint a szakértő(k) nem rendelkeznek a szakvélemény elkészítéséhez szükséges megfelelő képesítéssel, arra utalt az elsőfokú bíróság, hogy mindkét szakértő az Igazságügyi Szakértői Kamara nyilvántartása szerint klinikai és mentálhigiéniai felnőtt- és gyermek szakpszichológia területén nyilvántartásba vett szakértő, mely feljogosítja őket arra, hogy mind felnőttet, mind gyermeket, komplex családot vizsgálhatnak és róluk szakvéleményt készíthetnek.
- [7] A bíróság kiemelte, hogy a 9/2006 (XI. 27.) IM. rendelet 2. számú melléklete szerint a klinikai és mentálhigiéniai felnőtt és gyermek szakpszichológia mint igazságügyi szakértői szakterület vagylagosan követel meg képesítési feltételt: okleveles pszichológus és klinikai és mentálhigiéniai felnőtt szakpszichológia vagy okleveles pszichológus és klinikai és mentálhigiéniai gyermek és ifjúsági szakpszichológia szakvizsgát. Ebből következően elég az egyik típusú szakvizsga ahhoz, hogy a fenti szakterületen véleményt adjon a szakértő – rögzítette az elsőfokú bíróság. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint megállapítható volt tehát, hogy a perben kirendelt szakértők megfelelő kompetenciával rendelkeztek a perrel érintett szakkérdések vonatkozásában.
- [8] Az indítványozó alperes által a legutolsó tárgyaláson előterjesztett, „kapcsolattartás szabályozására” irányuló, a gyermek két heti váltásban történő felügyelete iránti kérelem kapcsán az elsőfokú bíróság megjegyezte, hogy alperes ezen kérelme gyakorlatilag a közös szülői felügyelet fenntartását célozta volna, mely csak akkor lehetséges, ha a gyermek maga is pszichésen alkalmas rá, másrészt a szülők képesek olyan szoros, intelligens és

nyugodt együttműködésre, kommunikációra, mellyel a gyermek érdekét a saját érdekeik elé helyezik. Erre a bíróság a jelenleg kialakult helyzetben nem látott lehetőséget.

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy nem kívánta teljes mértékben megfosztani az apát a hétköznapi kapcsolattartás lehetőségétől, ezért azt a hétvégi kapcsolattartással nem érintett heteken egy nap délutánjában szabályozta, figyelemmel arra is, hogy a gyermeknek az apa a hétköznapi kapcsolattartásokkor ne szállítsa Budapestről Győrbe, mivel ez a gyermeknek megterhelő, a gyermek iskolás korától kezdődően pedig a tanulást és az iskola utáni egyéb külön foglalkozásokat akadályozhatja. Rögzítette továbbá, hogy a gyermek szeretetteljesen viszonyul az apához, várja a vele való találkozást. A kéthetente hétvégén történő találkozás az ennyi idő gyermek számára túl nagy időbeli távolságot jelent a két találkozás között, mely a gyermek kötődését az apához negatívan befolyásolhatja, mely nem érdeke a gyermeknek.
- [10] Nem látta ugyanakkor indokoltnak a bíróság a felperes által kért felügyelt kapcsolattartást sem, mivel az apa a gyermek testi, értelmi, erkölcsi fejlődését nem veszélyezteti, kapcsolata a gyermekkel megfelelő, a kapcsolattartás felügyelete ezért nem szükséges.
- [11] 1.3. Az ítélet ellen az alperes (az indítványozó) fellebbezéssel élt, melyben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan az ítélet megváltoztatását, a viszontkeresetének történő helyt adást kérte. A fellebbezését később pontosítva elsődlegesen oly módon kérte az ítélet megváltoztatását, hogy a bíróság őt ruházza fel a szülői felügyeleti jog gyakorlására, bővített felperesi kapcsolattartással, tartásdíj megítélésével.
- [12] Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, új tisztességes és pártatlan eljárás lefolytatásának elrendelését kérte. Harmadlagosan olyan módon kérte az ítélet megváltoztatását, kiegészítését, hogy fiával elektronikus úton és telefonon is tarthasson kapcsolatot naponta 18 és 19 óra között. Ennek indokaként hivatkozott a földrajzi távolságra és arra, hogy az a felperesnek felróható okból alakult ki, és további kérelmeket is előterjesztett.
- [13] A Győri Törvényszék 2.Pf.20.314/2018/16. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal a pontosítással, hogy a folyamatos kapcsolattartás keretében minden hónap páratlan hétvégéjén illeti meg a kapcsolattartás az indítványozót, míg a csütörtöki kapcsolattartás minden hónap páros hetében illeti meg.
- [14] A másodfokú tárgyaláson az indítványozó a fellebbezése kiegészítése körében előadta, hogy az anya önkényesen és erőszakosan alakította ki a helyzetet, így próbálva állandóságot kialakítani, amit előnyére fordíthat. Eseti döntésekre is hivatkozott melyek alapján az anya eljárása a családvédelmi törvény előírásába ütközőnek is tekinthető. Kiemelte, hogy a kapcsolattartás akadályozása a gyermek ellen hat, e körben szintén eseti döntésre hivatkozva hangsúlyozta, a Kúria megállapítása szerint a veszélyeztetés önmagában szakértői vélemény nélkül is megállapítható, ha a szülő a kapcsolattartást akadályozza. A szakvéleményekkel összefüggésben az indítványozó ismételt hangsúlyozta, hogy az adott szakterületen egyik szakértő sem rendelkezik kompetenciával, figyelemmel a 9/2006. IM rendelet 2. melléklet 21. pontjában foglaltakra, melynek helyes értelmezése álláspontja szerint az, hogy a szakértőknek csak kétféle végzettséggel lehetne e területen szakvéleményt adni, két szakvizsgával viszont egyik szakértő sem rendelkezett. Kérte a szakértőktől adatok kiadását is.
- [15] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.
- [16] A felülbírálat eredményeként a törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a jogvita megalapozott elbírálásához szükséges körben lefolytatta a bizonyítási eljárást, a bizonyítékokat a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 206. §-ában foglaltaknak megfelelően értékelve helyesen állapította meg a releváns tényeket és azokra figyelemmel megalapozott, jogszerű következtetést levonva döntött, amikor felperest jogosította fel a kizárólagos szülői felügyeleti jog gyakorlására. A döntés kifejtett indokait is osztotta a törvényszék. A másodfokú bíróság szerint a fellebbezési kérelemben előadottak az ítélet megváltoztatására nem adtak indokot. Az elsőfokú eljárás anyagában olyan eljárásjogi szabálysértés, mely az ítélet hatályon kívül helyezését alapozná meg, nem volt megállapítható.
- [17] A szakértők tekintetében a másodfokú bíróság rögzítette, hogy az indítványozó a kompetencia hiányát a szakértők tekintetében tévesen állította.
- [18] A fellebbezés „iratellenesség”-re vonatkozó hivatkozásai kapcsán a törvényszék mindössze azt tartotta szükségesnek megjegyezni: az elsőfokú ítélet azon megállapítása, mely a gyermek állapotát „regresszív” helyett „depresszív”-ként rögzíti adott esetben valamely okból történt elírás (pontatlan szövegezés) következménye lehet. Egy ilyen esetleges „hibának” jelentősége a konkrét ítélet megalapozottsága, jogszerűsége szempontjából nincs. Hangsúlyosnak értékelendő körülmény a perben az, amelyre minden eljárás szakértő illetve nyilatkozó pszichológus szakember egybevágyóan tett megállapítást, miszerint a perbeli gyermek rendkívül szorongó, feszült álla-

potban van. Rámutatott, hogy a felperes figyelembe vett egyéb körülményei között munkaviszonyára, jövedelmére vonatkozó adatok szerepelnek az eljárás anyagában. Az elsőfokú bíróság mulasztást ezen adatok feltárása tekintetében sem vétett. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet szülői felügyeleti jog gyakorlására való rendelkezésének megváltoztatására a törvényszék nem látott sem jogi, sem ténybeli alapot.

- [19] A per adatai alapján a másodfokú bíróság egyetértett a kapcsolattartás szabályozása tekintetében hozott rendelkezésekkel is, e körben az elektronikus úton történő kapcsolattartás szabályozás mellőzésével kapcsolatos indokokat is osztva.
- [20] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. A főtktár hiánypótlási felhívásának részben eleget téve, 2019. március 7-én nyújtotta be a kiegészített indítványát.
- [21] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján a Győri Törvényszék 2.Pf.20.314/2018/16. számú ítélete alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól a Győri Járásbíróság P.23.122/2016/93. számú ítéletére kiterjedő hatállyal.
- [22] Az indítványozó nyilatkozott arról, hogy a támadott határozatokkal összefüggésben rendkívüli jogorvoslati eljárás nincs folyamatban.
- [23] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában különösen arra hivatkozott, hogy volt élettársa korábbi megállapodásukat megszegve jogellenesen tartotta magánál közös gyermeküket, aki több előre eltitkolt helyen lakott, és járt óvodába. Az indítványozó sérelmezte, hogy a szülői felügyeleti jog rendezése tárgyában folyt bírósági eljárás során a jogerős másodfokú ítélet meghozatalára a tisztességes és kontradiktórius eljárás garanciális elemeinek, azon belül az indokolási kötelezettségre irányadó alkotmányos szempontoknak, továbbá a megkülönböztetés tilalmának, a nők és férfiak családon belüli egyenjogúságának, a törvény előtti egyenlőségnek a figyelmen kívül hagyásával került sor. Az indítványozó álláspontja szerint a gyermeke kivizsgálásában résztvevő – de e tekintetben kompetenciával nem rendelkező – szakértői véleményekre alapozott és kellő indokolással el nem látott bírósági ítéletek sértik a tisztességes bírósági eljárás részét képező fegyveregyenlőség elvét is.
- [24] Álláspontja szerint a másodfokú ítélet ezért sérti az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdésében foglaltakat, miszerint az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, a XV. cikk (1) bekezdésében írott általános (jog) egyenlőséget, a XV. cikk (2) bekezdésében rögzített diszkrimináció tilalmát, a XV. cikk (3) bekezdését, mely szerint a nők és a férfiak egyenjogúak, továbbá a támadott másodfokú határozat a részrehajlás nélküli, észszerű határidőn belüli hatósági eljárást garantáló XXIV. cikk (1) bekezdésébe és a pártatlan és tisztességes bírósági eljárást garantáló XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik.
- [25] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bírósága, továbbá az Alkotmánybíróság és a Legfelsőbb Bíróság, illetve a Kúria több határozatára is.
- [26] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben.
- [27] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. A tanács vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [28] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében pedig az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.
- [29] A Győri Törvényszék 2.Pf.20.314/2018/16. számú ítéletét 2018. október 27. napján – elektronikus úton kézbesítették indítványozó perbeli képviselőjének, míg a személyesen eljáró indítványozó az alkotmányjogi panaszát 2018. december 13. napján nyújtotta be az ügyben első fokon eljáró bírósághoz. Az indítványozó tehát az alkotmányjogi panaszt a Győri Törvényszék 2.Pf.20.314/2018/16. számú ítéletével szemben a törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [30] Az indítványozó a bírósági eljárásban félként részt vett, így érintettsége a támadott határozattal összefüggésben megállapítható. Az indítvány az Abtv. 27. § b) pontjának is eleget tesz, mivel az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.

- [31] 3.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, ennek feltételeit az 52. § (1b) bekezdése részletezi. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó kérelme e feltételeknek csak részben felel meg.
- [32] Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog vélt sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Megjelöli a sérelmezett bírói döntést továbbá kifejezett kérelmet terjeszt elő annak megsemmisítésére.
- [33] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában szereplő, megsértettnek állított alaptörvényi rendelkezések egy része – az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése – nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak.
- [34] Az Alkotmánybíróság továbbá megállapította, hogy bár az indítványozó kifejtette, hogy az álláspontja szerint az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében írott általános (jog)egyenlőséghez való joga, a XV. cikk (2) bekezdésében rögzített diszkrimináció tilalma, a XV. cikk (3) bekezdésében rögzített a nők és a férfiak egyenjogúsághoz való joga, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes (hatósági) eljáráshoz való joga is sérelmet szenvedett, érvei tartalmilag az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogra vonatkoznak.
- [35] 4. Az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt további feltételeinek való megfelelés vizsgálata során az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [36] Az Abtv. 27. §-a értelmében alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó – Alaptörvényben biztosított – jogát sérti [a) pont].
- [37] Az Abtv. 29. §-a az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltételeiként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]].
- [38] 4.1. Az indítványozó bár kifejtette, hogy az álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmet szenvedett, a másodfokú ítélet vonatkozásában érvei tartalmilag törvényességi kérdéseket érintenek. A másodfokú bíróság jogalkalmazása – értékelése szerint, – fegyveregyenlőség elvének érvényesülését, a pártatlan igazságszolgáltatás érvényesülését nem biztosította, ezáltal a bírósághoz való fordulás jogát kiüresítette.
- [39] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt, a befogadás feltételéül állított követelményeknek, mert az indítványozó egyértelműen az ügyében eljáró bíróságoknak a szakértő kirendelésére vonatkozó döntéseit, és a szakértői vélemények értékelését, azaz a bíróság jogértelmzését tartotta alaptörvény-ellenesnek.
- [40] 4.2. Az indítványozó a szakértő kirendelésére vonatkozó szabályokat az eljáró bíróságoktól eltérően értelmezte, emiatt alkotmányjogi panaszában a másodfokú bíróság ítéletében foglalt jogértelmezést vitatta. Az Alkotmánybíróság az indítvány tartalma alapján ezért a vizsgált ügyben megállapította azt, hogy az indítványozó a támadott határozat törvényességi szempontú felülvizsgálatát kérte az Alkotmánybíróságtól. Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata értelmében az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a bírói döntést törvényességi szempontból nem vizsgálhatja felül.
- [41] Az a tény, hogy a másodfokú bíróság az indítványozó által irányadónak tartottól eltérően értelmezte az alkalmazott jogi normát, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [42] 4.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó mindegyik felhívott alapvető jog kapcsán ténylegesen az ügyében eljáró bíróságok tényállás-megállapítását kifogásolta. A tényállás megállapítása és a bizonyítékok értékelése kapcsán az Alkotmánybíróság következetesen, így jelen döntésében is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ából következően

nem tekinthető az általános hatáskörű bírósági szervezetrendszer egyik felülbírálati fórumának, az alkotmányjogi panasszal kapcsolatos hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmén keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja. Az Alkotmánybíróság feladata az igazságszolgáltatással összefüggésben az alkotmányossági jogviták eldöntése, mely során értelmezi az Alaptörvény rendelkezéseit és ezen értelmezéssel veti össze azt, hogy a bíróság jogértelmezése megfelelt-e ennek, illetve az alkalmazott jogszabályi rendelkezés teret engedett-e az Alaptörvény szerinti értelmezésnek. Alkotmányjogi, nem pedig szakjogi kérdésekben dönt tehát, vagyis a konkrét ügy elbírálása a bíróság feladata. Ezzel áll összhangban az is, hogy az Alkotmánybíróság nem ténybíróság, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során a bíróságok, végső soron a Kúria feladata. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróság ezen értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya [lásd pl. 7/2013. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [33], [38], 3343/2018. (X. 26.) AB végzés, Indokolás [11]].

- [43] 4.4. Az Alkotmánybíróság ezúton is hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint „[a] bírósági joggyakorlat egységének biztosítása sem az Alkotmánybíróság, hanem a bíróságok, kiemelten pedig a Kúria feladata [Alaptörvény 26. cikk (3) bekezdése, bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény III. fejezete], ezt az Alkotmánybíróság a jogbiztonságra és az alapjogokra figyelemmel sem vonhatja magához. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [14]].
- [44] 5. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A bírósági döntéseket – az Alaptörvény felhatalmazása alapján – az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálata során.
- [45] Az Alkotmánybíróság korábban az indokolt bírói döntéshez fűződő joggal kapcsolatban, – amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerén belül értelmezhető – kimondta, hogy az alkotmányos előírás kizárólag az eljárási törvényekben foglaltak szerint kötelezheti a bíróságot a döntésének alapjául szolgáló indokok bemutatására. Ebből következik, hogy az Alkotmánybíróság az Alaptörvény e szabályát mindig együtt olvassa a jogvita jellege, és az adott ügy típusa által kijelölt konkrét eljárásjogi szabályokkal. Az Alaptörvény 28. cikk első mondata úgy rendelkezik, hogy „[a] bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.” Az Alaptörvény 28. cikke tehát a bíróságokkal szemben azt a követelményt fogalmazza meg, hogy ítélezésük során a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék és alkalmazzák [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]].
- [46] Az Alkotmánybíróság vizsgálta, hogy a támadott ítélet részletes és a felülvizsgálati kérelem egyes elemeit érintő indokolást tartalmaz-e, és megállapította, hogy e tekintetben nem veti fel a panasz az alaptörvény-ellenesség kételyét. Az indítványozó által előadott érvek alapján ugyanis az indokolási kötelezettség megsértése nem merül fel, mivel a bíróságok az indítványozónak az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit megvizsgálták és ennek értékeléséről számot adtak. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvény-ellenességének alátámasztására. Ezért az indítvány e vonatkozásban sem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét [3179/2016. (IX. 26.) AB végzés, Indokolás [15]].
- [47] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel, ami a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokoltá tenné.

[48] Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1b) pontjában, valamint 29. §-ában foglaltak, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2019. május 7.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1856/2018.

• • •